

Bogu oddani w Bugu zanurzeni

Niedziela 13 lipca 2008 roku była szczególnym dniem dla dwóch naszych zborów na Białostocczyźnie: w Siemiatyczach i w Bielsku Podlaskim. Bracia i Siostry z tych zborów, a też liczni goście, zgromadzili się w tym dniu nad rzeką Bug w pobliżu Siemiatycz, aby być świadkami chrztu osób, które postanowiły zawrzeć przymierze z Panem. Ich pragnieniem było, aby chrzest odbył się w rzece, na łonie natury. Wszystkie obowiązki związane z organizacją tej uroczystości przejął zbor w Siemiatyczach, na czele z pastorem Aleksandrem Żegunią. Był to też bardzo szczególny i radosny dzień dla jego rodziny, ponieważ wśród katechumenów była jego najmłodsza córka.

Bóg dał nam piękną pogodę. Atmosfera zgromadzenia była jeszcze lepsza. Słowem Bożym nad rzeką usłużył pastor Andrzej Bajeński – Prezbiter Naczelny WKCh. Dziewięć osób, pięć z Siemiatycz i cztery z Bielska Podlaskiego, ślubowało Panu wierność, zawierając z Nim przymierze. Następnie udaliśmy się do Domu Modlitwy w Siemiatyczach na dalszą część nabożeństwa z Wieczerzą Pańską. Po zakończeniu mieliśmy wspólny posiłek i wspaniałą społeczność z Braćmi i Siostrami.

Uroczystość ta przypominała nam czasy, kiedy nie mieliśmy jeszcze baptysteriów w budynkach zborowych i podobne uroczystości wielokrotnie odbywały się na łonie

natury. Jest w tym coś szczególnego i chyba tęsknimy za tym. Frekwencja przeszła nasze oczekiwania. Wiść o planowanej uroczystości rozeszła się pocztą pantoflową i przybyło co najmniej 250 osób z wielu miejscowości z różnych Kościołów. Niektórzy po raz pierwszy przyszli na nasze nabożeństwo i byli świadkami takiego chrztu. Do nich należała ciocia jednej z katechumenek. – To była piękna i wzruszająca uroczystość – mówiła ze łzami w oczach.

Jesteśmy wdzięczni Bogu za kolejne osoby, które Pan przyłączył do grona swoich dzieci. Jemu niech będzie chwała.

KONSTANTY JAKONIUK

foto. B. Hurty

Słowem Bożym nad rzeką usłużył pastor Andrzej Bajeński – Prezbiter Naczelny WKCh

Chrzest

Pochodzenie polskiego słowa *chrzest* oraz pokrewnych słów w innych językach słowiańskich, np. *křest* w czeskim czy *крещение* w rosyjskim, nie jest całkiem jasne. Wywodzi się je w ostatecznym rachunku od imienia Chrystusa (łac. *Christus*, greckie *Khristos* – od *khrein* – *namaszczać*). Słowo *chrzest* nie jest więc przekładem greckiego i nowotestamentowego wyrazu *baptidzo*, które w większości polskich przekładów Biblii tłumaczone jest na *chrzest*, a dosłownie znaczy „zanurzenie”. (...)

Biblia (zarówno Stary i Nowy Testament) nie zawiera nakazu chrztu niemowląt czy dzieci. Obrzęd ten został określony w III w n.e. Według Nowego Testamentu, Jezus Chrystus podjął decyzję o chrzcie sam w wieku około 30 lat (wówczas mężczyźni stawali się pełnoletni, mając lat 27).

(...) Kościoły ewangelikalne (m.in. adwentyści, baptyści, zielonoświątkowcy, wolni chrześcijanie, niektórzy kalwińscy, bracia polscy) chrzczą przez całkowite zanurzenie w wodzie jedynie wiernych w wieku świadomym, którzy dokonali w pełni świadomej deklaracji przyjęcia wiary. Swą wiarę w zanurzenie, jako właściwy sposób chrztu, opierają na 6 rozdziale Listu do Rzymian apostoła Pawła, który mówi o chrzcie zanurzającym, oraz na samym znaczeniu greckiego słowa *baptidzo* (*chrzest*), które dosłownie oznacza „zanurzenie”. Kwestię konieczności wieku odpowiedzialnego argumentuje się w oparciu o m.in. 28 rozdział Ewangelii Mateusza, gdzie Jezus Chrystus kazał najpierw nauczać, potem chrzczyć, a także na warunku osobistej wiary, jaki postawił Filip Apostoł w stosunku do osoby, pragnącej przyjąć chrzest (Dzieje Apostolskie 8:36-37).

W Kościołach ewangelicznych chrztu udziela się wyłącznie w wieku świadomym i poprzedzony jest on nawróceniem (tzw. nowonarodzeniem, czyli osobistym przyjęciem Jezusa Chrystusa). Obrzędu chrztu dokonuje się na wyznanie wiary, złożone przez katechumena, które zazwyczaj polega na udzieleniu twierdzącej odpowiedzi na pytania pastora (np. czy wierzysz, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym, czy wierzysz, że zmarł On za twoje grzechy, abyś mógł otrzymać życie wieczne, czy pragniesz zostać ochrzczony i oświadczasz, że jest to twoją dobrą i nieprzymuszoną wolą), zadawane tuż przed dokonaniem obrzędu. Przed zanurzeniem duchowny zazwyczaj unosi prawą rękę nad głowę katechumena i wypowiada formułę: Na podstawie twojego wyznania wiary i pragnienia chrztu, chrzczę cię w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Ewangeliczni protestanci pojmują chrzest jako obrzęd publicznego wyznania wiary, nie przypisują mu jednak, podobnie jak Zwingli, właściwości odradzających (chrześcijaninem staje się człowiek w momencie nawrócenia, uznawanego za nowonarodzenie, czego chrzest jest symbolem).

źródło: <http://pl.wikipedia.org/wiki/Chrzest>

Chrzcił pastor Konstanty Jakoniuk